

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 7. Senes nos esse contemnendos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

inertia marcente. Videas autem in nonnullis iuuenibus senilem imbecillitatem, senilem somnolentiam, senilem ignauiam, senilem morositatem. Horum iuuentus peior est senectute. Nam cum senecta carent, senio tamen abundant. 8. Senes emeritos, ac praesertim de Rep. bene meritos publicè alebant in Prytaneo, loco Athenis in arce dignissimo, qui honos habebatur maximus, teste Cicerone. Nam ibi & curia erat, in qua iudices & magistratus consilia agitabant: & locus in quo sacra fiebant ab ijs, qui maxima in vrbe pollebant potestate; ibi ergo senibus victus quotidianus praebatur publicè, vt omnibus palàm constaret, eos honestè tractari. Hodie si fieri posset, omnes senes ad Ponium & Raspinum mitterentur.

Cic. lib.
1. de orat.

§. VII.

Senes non esse contemnendos.

S. Thomas scripsit, senectutem esse signum virtutis ideoq; honorandam, licet in ijs virtus quandoq; deficiat. Alij, eos honore dignos aiunt, quia DEVM aeternum, repraesentant, talem enim eum vidit Daniel.

Aspiciebam, inquit, donec throni positi sunt, & antiquus dierum sedit: vestimentum eius candidum quasi nix, & capilli capitis eius quasi lana

Dan. 7. 9.

munda. Et canum senem, non ob ætatis decliuitatem, sed ob æternitatis maiestatem quam quisq; considerare potest, si in homine venerandam canitiem intuetur, eamque vt par est, reueretur. *Ob istam animi tui submissionem, gloria te afficiet Deus,* ait S. Basilus. Qua gloria? respondet Isychius: Faciet, vt cum senueris, eadem reuerentia tibi à iunioribus rependatur: si negligas senes, pœna talionis te senem puniet, vt à iunioribus quasi delirus contemnaris. Quamquam hoc ipsum in contemptoribus istis & turpe est, & iniquum. Turpe, quia rectè apud Laërtium dixit Bion, nulli exprobrandam esse senectutem, ad quam omnes optant peruenire. Absurdum enim est, alijs probro dare, quod quis optat sibi contingere. Iniquum, quia sapienter dicebat Cato, *cum senectuti adsint multa probra, non esse ad dendum aliud dedecus:* sentiens, senectutem non solam venire, sed multis nominibus vulgò malè audire: veluti cum audit deformis, edentula, lusciosa, imbecillis, obliuiosa, indocilis. Adde, & morbida, & morti atque capulo propinqua. Hæc ferre satis est, quid ætate curuo, ac gibboso pondus aliud addis? Deploratur meritò ciuitas, cuius

S. Basil.
lib. de ab-
dic. rer.
Isych. in
c. 19. Le-
uit.

Laërt.
lib. 4. c. 7.

Plutarch.
in Rom.
poph.

cuius pueri, sene conspecto, clamant: *ascende calue*, *ascende calue*, vrsorum dentibus digni, de qua canitur: *Facies sacerdotum non erubuerunt, neque senum miserti sunt: itemque, qui non sunt reueriti senem.* Quid illis fecit Dominus? *Adduxit super illos gentem de longinquo, gentem improbam, & alterius linguae.* Alexander Bucephalum, iam senem ab alijs equis gestandum curare solebat, donec ad hostem ventum esset, vt integer ad pugnam veniret: ita senum vtendum opera, vt eis adimatur, quantum potest laboris, ad necessitatem vsus illorum reseruetur. Iuuenes imprudentes, inexperti, crudeles, omnia in senes reijciunt onera, quæ ipsi ne digito quidē attingunt, atq; vel ob hoc ipsi indigni, qui ad senium perueniant, quod venerari nescierunt. Itaque iuxta vetus illud laudatumq; proverbium, *maturè fiat senex, quicumque diu vult esse senex; quorum enim virtutem veremur, eorum etiam ætatem mere-*
mur.

4 Reg. 23.
Thren. 4.
36.
Baruch, 4. 16.

